

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

12. července 2019*

„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Trh optických diskových jednotek –
Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP – Koluzní dohody
týkající se zadávacích řízení organizovaných dvěma výrobci počítačů – Pravomoc soudního přezkumu
v plné jurisdikci – Porušení zásady řádné správy – Povinnost uvést odůvodnění – Bod 37 pokynů pro
výpočet pokut z roku 2006 – Konkrétní okolnosti – Nesprávné právní posouzení“

Ve věci T-1/16,

Hitachi-LG Data Storage, Inc., se sídlem v Tokiu (Japonsko),

Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc., se sídlem v Soulu (Jižní Korea),

zastoupené L. Gyselenem a N. Ersbøllem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené A. Biolanem, M. Farleyem, C. Giolitem a F. van Schaik, poté
A. Biolanem, M. Farleyem a F. van Schaik, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na snížení výše pokuty uložené
žalobkyním Evropskou komisí v rozhodnutí C(2015) 7135 final ze dne 21. října 2015 v řízení podle
článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39639 – Optické diskové jednotky),

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení D. Gratsias, předseda, I. Labucka a I. Ulloa Rubio (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Schall, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. května 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek¹

I. Skutečnosti předcházející sporu

A. Žalobkyně a dotýčný trh

- 1 Žalobkyně Hitachi-LG Data Storage, Inc. a její dceřiná společnost Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. jsou výrobci a dodavateli optických diskových jednotek (dále jen „LDO“). Společnost Hitachi-LG Data Storage je konkrétně společným podnikem založeným japonskou společností Hitachi, Ltd a korejskou společností LG Electronics Inc. Na trhu je činná od 1. července 2001.
- 2 Dotčené protiprávní jednání se týká LDO používaných v osobních počítačích (desktoxy a notebooky) (dále jen „PC“), které vyrábějí Dell a Hewlett Packard (dále jen „HP“). LDO jsou rovněž používány v mnoha dalších přístrojích určených pro spotřebitele, jako jsou přehrávače kompaktních disků (dále jen „CD“) nebo digitálních optických disků (dále jen „DVD“), herní konzole a další periferní elektronické přístroje (napadené rozhodnutí, bod 28 odůvodnění).
- 3 LDO používané v osobních počítačích se liší svou velikostí, mechanismy nabíjení (otvor nebo deska na nabíjení) a typy disků, které mohou číst nebo nahrávat. LDO mohou být rozděleny do dvou skupin: středně vysoké čtečky („half-height“, dále jen „HH“) pro desktoxy a tenké čtečky pro notebooky. Podskupina tenkých čteček je složena ze čteček různých velikostí. Existuje několik typů čteček HH a tenkých čteček podle jejich technických funkcí (napadené rozhodnutí, bod 29 odůvodnění).
- 4 Subjekty Dell a HP jsou dva hlavní výrobci originálních výrobků na světovém trhu osobních počítačů. Tyto dvě společnosti využívají klasická celosvětová zadávací řízení, která zejména implikují čtvrtletní vyjednávání o cenách na světové úrovni a objemech celkových obchodů s malým počtem předem vybraných dodavatelů LDO. Regionální otázky nehrály obecně v zadávacích řízeních pro LDO úlohu kromě těch, které souvisí s předpokládanou poptávkou pro oblasti ovlivňující objemy celkových nákupů (napadené rozhodnutí, bod 32 odůvodnění).
- 5 Zadávací řízení obsahovala žádosti o cenovou nabídku, elektronické žádosti o cenovou nabídku, on-line vyjednávání, elektronické aukce a dvoustranná (off-line) jednání. Po ukončení zadávacího řízení přidělili zákazníci objemy zúčastněným dodavatelům LDO (všem nebo alespoň většině z nich, pokud se nepoužil mechanismus vyloučení) podle cen, které nabídli. Například vítězná nabídka obdržela od 35 do 45 % celkového zadání zakázky na dotčené čtvrtletí, druhá nejlepší nabídka od 25 do 30 %, třetí 20 % atd. Tato klasická zadávací řízení používaly skupiny zákazníků, které byly pověřeny zadávacími řízeními za účelem uskutečnění efektivního zadávacího řízení za konkurenceschopné ceny. Za tímto účelem využívaly všechna možná jednání, která mohla podpořit hospodářskou soutěž v oblasti cen mezi dodavateli LDO (napadené rozhodnutí bod 33 odůvodnění).
- 6 Skupina Dell prováděla zadávací řízení prostřednictvím on-line vyjednávání. Toto jednání mohlo trvat určitou dobu nebo skončilo po stanovené době například po deseti minutách po poslední nabídce, pokud žádný dodavatel LDO neučinil novou nabídku. V některých případech mohlo on-line vyjednávání trvat několik hodin, pokud bylo zadávací řízení složitější nebo pokud délka on-line vyjednávání byla prodloužena za účelem pobídnutí dodavatelů LDO, aby pokračovali v podávání nabídek. Naproti tomu i v případech, kdy doba on-line vyjednávání nebyla určena a závisela na konečné nabídce, mohla Dell oznámit v určitém okamžiku ukončení on-line vyjednávání. Skupina Dell mohla rozhodnout, že změní řízení vedené formou „pouze pořadí“ na řízení „naslepo“. Kromě toho mohla zrušit on-line vyjednávání, pokud měla za to, že zadávací řízení nebo jeho výsledek nebyl

1 – Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

uspokojivý, a mohla místo toho vést dvoustranné jednání. Postup on-line vyjednávání kontrolovali světoví správci akvizic, kteří byli pověřeni těmito transakcemi u skupiny Dell (napadené rozhodnutí, body 34 a 37 odůvodnění).

- 7 Co se týče HP, použitá hlavní zadávací řízení měla formu žádosti o cenové nabídky a formu elektronické žádosti o cenové nabídky. Obě formy řízení byly provedeny on-line použitím stejné platformy. Žádosti o cenovou nabídku se uskutečňovaly čtvrtletně. Kombinovaly on-line vyjednávání a dvoustranná off-line vyjednávání, která byla rozložena do určité doby, obecně dvou týdnů. Dodavatelé LDO byli vyzváni v kole zadávacího řízení otevřeném na stanovenou dobu, aby předložili cenové nabídky na on-line platformě nebo elektronickou poštou. Jakmile proběhlo první kolo dražby, HP se sešla s každým účastníkem a zahájila jednání na základě nabídky dodavatele LDO, aby získala nejlepší nabídku od každého dodavatele, aniž zveřejnila totožnost nebo nabídku ostatních dodavatelů LDO. Elektronické žádosti o cenové nabídky byly obvykle organizovány formou obráceného výběrového řízení. Uchazeči se připojili k on-line platformě ve stanoveném čase a prodej prostřednictvím dražeb začal cenou stanovenou společností HP. Uchazeči, kteří předložili postupně snižené nabídky, byli informováni o jejich pořadí pokaždé, kdy byla předložena nová nabídka. Po skončení stanovené doby dodavatel LDO, který předložil nejnižší nabídku, získal prodej prostřednictvím dražeb a další dodavatelé byli zařazeni na druhé a třetí místo podle jejich nabídek (napadené rozhodnutí, bod 41 až 44 odůvodnění).

B. Správní řízení

- 8 Dne 14. ledna 2009 Komise obdržela žádost o ochranu před pokutami na základě jejího oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2006, C 298, s. 17, dále „oznámení o spolupráci“), kterou podala Koninklijke Philips NV. Dne 29. ledna a 2. března 2009 byla tato žádost doplněna a Philips do ní zahrnuje Lite-On IT Corporation a jejich společný podnik Philips & Lite-On Digital Solutions Corporation (dále jen „PLDS“).
- 9 Dne 29. června 2009 Komise zaslala žádost o informace podnikům činným v oblasti LDO.
- 10 Dne 30. června 2009 Komise poskytla podmíněnou ochranu před pokutou společností Philips, Lite-On IT a PLDS.
- 11 Dne 4. a 6. srpna 2009 žalobkyně předložily Komisi žádost o snížení pokuty na základě oznámení o shovívavosti.
- 12 Dne 18. července 2012 zahájila řízení a přijala oznámení námitek vůči třinácti dodavatelům LDO, včetně žalobkyň. V tomto oznámení v podstatě uvedla, že tyto společnosti porušily článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) tím, že se zúčastnily kartelové dohody v oblasti LDO od 5. února 2004 do 29. června 2009, která spočívala v koordinaci jejich jednání ohledně zadávacích řízení, která organizovali dva výrobci počítačů, subjekty Dell a HP.
- 13 Tentýž den poskytla Komise žalobkyním podmíněnou ochranu.
- 14 Dne 29. a 30. listopadu 2012 se všichni adresáti oznámení námitek zúčastnili slyšení před Komisí.
- 15 Dne 14. prosince 2012 Komise požádala všechny účastníky řízení, aby předložili relevantní dokumenty, které obdrželi od subjektů Dell a HP během období protiprávního jednání. Všichni účastníci řízení odpověděli na tyto žádosti a každý zpřístupnil odpovědi poskytnuté ostatními dodavateli LDO.
- 16 Dne 18. února 2014 Komise přijala dvě dodatečná oznámení námitek, aby doplnila, změnila a vysvětlila námítky určené některým adresátům oznámení námitek ohledně jejich odpovědnosti za údajné protiprávní jednání.

- 17 Dne 26. února 2015 žalobkyně zaslaly Komisi žádost o snížení pokuty kvůli „konkrétním okolnostem dané věci“ ve smyslu bodu 37 pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny pro výpočet pokut“).
- 18 Dne 5. března 2015 se žalobkyně a jejich externí poradci setkali s Komisí, aby vysvětlili svou žádost o snížení pokuty.
- 19 Dne 1. června 2015 Komise přijala další dodatečné oznámení námitek. Toto nové oznámení mělo doplnit předchozí oznámení námitek a určit námitky vznesené v těchto oznámeních dalším právním entitám, které jsou součástí skupin podniků (mateřské společnosti nebo zanikající entity), které již byly adresáty oznámení námitek.
- 20 Adresáti oznámení námitek ze dne 18. února 2014 a 1. června 2015 se Komisi vyjádřili písemně, avšak nepožadovali slyšení.
- 21 Dne 3. června 2015 Komise zaslala všem účastníkům řízení shrnutí skutkového stavu. Adresáti shrnutí skutkového stavu sdělili písemně Komisi své stanovisko.
- 22 Dne 14. září 2015 žalobkyně předložily Komisi druhou žádost o snížení pokuty. Tato žádost měla aktualizovat některé údaje uvedené v jejich žádosti ze dne 26. února 2015.
- 23 Dne 18. září 2015 se žalobkyně a jejich externí poradce zúčastnili druhého jednání, které se týkalo aktuálního stavu jejich spisu u Komise.
- 24 Dne 5. a 15. října 2015 Komise konzultovala poradní výbor pro restriktivní praktiky a dominantní postavení (dále jen „poradní výbor“).
- 25 Dne 21. října 2015 Komise přijala rozhodnutí C(2015) 7135 final v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39639 – Optické diskové jednotky) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

C. Napadené rozhodnutí

1. Dotčené protiprávní jednání

- 26 V napadeném rozhodnutí měla Komise za to, že účastníci kartelové dohody koordinovali své soutěžní jednání, nejméně od 23. června 2004 do 25. listopadu 2008. Uvedla, že tato koordinace se uskutečnila formou sítě paralelních dvoustranných kontaktů. Uvedla, že se účastníci kartelové dohody snažili upravit své objemy na trhu tak, aby ceny zůstaly na vyšší úrovni, než by existovala, kdyby k těmto dvoustranným kontaktům nedocházelo (napadené rozhodnutí, bod 67 odůvodnění).
- 27 Komise v napadeném rozhodnutí uvedla, že koordinace mezi účastníky kartelové dohody se týkala zákaznických účtů subjektů Dell a HP, což jsou dva nejvýznamnější výrobci originálních výrobků na světovém trhu osobních počítačů. Podle Komise využívaly Dell a HP kromě dvoustranných jednání se svými dodavateli LDO standardizovaná zadávací řízení, která se konala minimálně každé čtvrtletí. Uvedla, že účastníci kartelové dohody využívali svou síť dvoustranných kontaktů, aby manipulovali tato zadávací řízení a zamezili tak snahám svých zákazníků vyvolat cenovou hospodářskou soutěž (napadené rozhodnutí, bod 68 odůvodnění).
- 28 Podle Komise pravidelné výměny informací zejména umožnily účastníkům kartelové dohody, aby měli velmi podrobné znalosti o úmyslech svých konkurentů ještě před účastí v zadávacím řízení, a v důsledku toho stanovili své soutěžní strategie (napadené rozhodnutí, bod 69 odůvodnění).

- 29 Komise dodala, že účastníci kartelové dohody si pravidelně vyměňovali informace o cenách týkající se účtů jednotlivých zákazníků, jakož i informace, které se netýkaly cen, jako je stávající výroba a kapacita dodávek, stav zásob, situace ohledně kvalifikace, okamžik uvedení nových výrobků na trh nebo zlepšení. Uvedla, že dodavatelé LDO navíc kontrolovali konečné výsledky ukončených zadávacích řízení, tj. pořadí, cenu a získané objemy (napadené rozhodnutí, bod 70 odůvodnění).
- 30 Komise rovněž uvedla, že dodavatelé využívali ke svým kontaktům prostředky, které považovali za dostatečně vhodné k dosažení zamýšleného výsledku, jelikož členové kartelové dohody chtěli své kontakty před zákazníky utajit. Uvedla, že ostatně pokus svolat úvodní setkání za účelem organizace pravidelných vícestranných setkání mezi dodavateli LDO selhal v roce 2003 poté, co jej odhalil jeden zákazník. Podle Komise se jednalo o dvoustranné kontakty, hlavně ve formě telefonických hovorů a někdy elektronických zpráv, včetně soukromých elektronických adres (hotmail) a služeb zasílání rychlých zpráv, nebo na jednáních, zejména na úrovni správců světových účtů (napadené rozhodnutí, bod 71 odůvodnění).
- 31 Komise konstatovala, že účastníci kartelové dohody se pravidelně kontaktovali a že tyto kontakty, zejména telefonické, se staly častějšími v okamžiku zadávacích řízení, během nichž se mezi některými páry účastníků kartelové dohody uskutečnilo několik hovorů denně. Uvedla, že kontakty mezi některými páry účastníků kartelové dohody byly častější než mezi některými jinými (napadené rozhodnutí, bod 72 odůvodnění).

2. Odpovědnost žalobkyň

- 32 Žalobkyně byly shledány odpovědné z důvodu jejich přímé účasti na kartelové dohodě v období od 23. června 2004 do 25. listopadu 2008, zejména za jejich koordinaci s dalšími konkurenty, pokud jde o Dell a HP (napadené rozhodnutí, bod 494 odůvodnění).

3. Pokuta uložená žalobkyním

- 33 Při výpočtu výše pokuty uložené žalobkyním vycházela Komise z pokynů pro výpočet pokut.
- 34 Nejprve se Komise za účelem stanovení základní částky pokuty domnívala, že vzhledem ke značným rozdílům v době účasti dodavatelů a za účelem lepšího zachycení skutečného vlivu kartelové dohody bylo vhodné vycházet z ročního průměru vypočítaného na základě skutečné hodnoty prodejů, které podniky uskutečnily během ukončených kalendářních měsíců jejich účasti na protiprávním jednání (napadené rozhodnutí, bod 527 odůvodnění).
- 35 Komise vysvětlila, že hodnota prodejů byla vypočtena na základě prodejů LDO určených pro osobní počítače, které byly fakturovány subjektům HP a Dell nacházejícím se v EHP (napadené rozhodnutí, bod 528 odůvodnění).
- 36 Komise měla kromě toho za to, že jelikož protisoutěžní jednání, pokud jde o HP, začalo později a za účelem zohlednění vývoje kartelové dohody, je relevantní hodnota prodejů vypočtena samostatně pro HP a pro Dell a že byly použity dva násobící koeficienty podle doby trvání (napadené rozhodnutí, bod 530 odůvodnění).
- 37 Komise dále rozhodla, že jelikož dohody o koordinaci cen svou samotnou povahou patřily k nejzávažnějšímu porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP a jelikož kartelová dohoda pokrývala minimálně území EHP, použitá procentní sazba podle závažnosti v projednávaném případě je 16 % pro všechny adresáty napadeného rozhodnutí (napadené rozhodnutí, bod 544 odůvodnění).

- 38 Kromě toho Komise uvedla, že se vzhledem k okolnostem projednávaného případu rozhodla zvýšit částku o 16 % za účelem dosažení odrazujícího účinku (napadené rozhodnutí, bod 554 a 555 odůvodnění).
- 39 Vzhledem k tomu, že upravená základní částka pokuty uložená žalobkyním nedosáhla stanovené maximální hranice 10 % jejich obratu, Komise nemusela provést novou úpravu pokuty na základě čl. 23 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101] a [102 SFEU] ze dne 16. prosince 2002 (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205). Upravená základní částka pokuty uložená žalobkyním, která byla vypočtena podle výše uvedené metody, totiž činila 8,45 % jejich celkového obratu dosaženého v roce 2014, tj. v hospodářském roce předcházejícím přijetí napadeného rozhodnutí (napadené rozhodnutí, body 570 až 572 odůvodnění).
- 40 Konečně žalobkyním byla jejich pokuta snížena o 50 % za spolupráci na šetření v rámci programu shovívavosti Komise a získaly částečnou ochranu za to, že Komisi umožnily stanovit delší dobu trvání kartelové dohody (napadené rozhodnutí, body 575 a 582 až 592 odůvodnění).
- 41 Výrok napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, zní takto:

„Článek 1

Následující podniky porušily článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o EHP tím, že se účastnily v uvedených obdobích jediného a trvajícího protiprávního jednání složeného z několika samostatných protiprávních jednání v oblasti optických jednotkových disků na území EHP, které spočívalo v dohodách o koordinaci cen:

[...]

- d) [žalobkyně] od 23. června 2004 do 25. listopadu 2008 za koordinaci ve vztahu k subjektům Dell a HP

[...]

Článek 2

Za protiprávní jednání uvedené v článku 1 se ukládají následující pokuty:

[...]

- d) [žalobkyně], společně a nerozdílně odpovědně: 37 121 000 eur.“

II. Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 42 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 4. ledna 2016 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 43 Komise předložila žalobní odpověď dne 29. dubna 2016.
- 44 Tribunál (pátý senát) se na základě návrhu soudce zpravodaje rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu vyzval žalobkyně, aby předložily dokument a vyjádřily se písemně k některým aspektům sporu. Žalobkyně těmto žádostem vyhověly ve stanovené lhůtě.
- 45 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 3. května 2018.

46 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- snížil částku pokuty, která jim byla uložena v bodě 2 písm. d) napadeného rozhodnutí tak, že zohlední konkrétní okolnosti dané věci;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

47 Komise navrhuje, aby Tribunál:

- žalobu zamítl;
- uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

A. K rozsahu sporu

- 48 Na podporu své žaloby uplatňují žalobkyně dva žalobní důvody. Zaprvé tvrdí, že Komise porušila zásadu řádné správy a nesplnila povinnost uvést odůvodnění tím, že neodpověděla na jejich žádost předloženou na základě bodu 37 pokynů pro výpočet pokut. Zadruhé uvádí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že se neodchýlila od obecné metodiky uvedené v pokynech pro výpočet pokut, aby snížila výši pokuty, která jim byla uložena vzhledem ke konkrétním okolnostem projednávaného případu a jejich úloze na trhu LDO.
- 49 Pokud jde o jejich první bod návrhových žádání a jak vyplývá z bodů 3, 7, 41 a 43 žaloby a bodů 11 až 18 repliky, žalobkyně žádají Tribunál, aby uplatnil svou pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci podle článku 261 SFEU za účelem snížení pokuty, která jim byla uložena. Prohlašují kromě toho, že nepožadují zrušení napadeného rozhodnutí v případě, že Tribunál konstatuje, že Komise nesplnila povinnost uvést odůvodnění nebo porušila zásadu řádné správy.
- 50 Tribunál v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu vyzval žalobkyně, aby upřesnily, zda, jak zjevně uvádí v žalobě a replice, nemají v úmyslu v rámci jejich žaloby předložit návrhová žádání za účelem zrušení napadeného rozhodnutí, nýbrž pouze návrhová žádání za účelem snížení pokuty.
- 51 V odpovědi na organizační opatření Tribunálu žalobkyně prohlásily, že požádaly Tribunál, aby uplatnil svou pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci a změnil implicitní rozhodnutí Komise o zamítnutí jejich žádosti o snížení pokuty podle bodu 37 pokynů pro výpočet pokut a přezkoumal meritum této žádosti.
- 52 V téže odpovědi na organizační procesní opatření však žalobkyně rovněž uvedly, že si jsou vědomy toho, že návrh, aby Tribunál přezkoumal v plné jurisdikci pokutu podle článku 261 SFEU, „nutně zahrnuje nebo obsahuje návrh na úplné nebo částečné zrušení tohoto rozhodnutí“, a že pokud by v rámci přezkumu legality v souladu s článkem 263 SFEU Tribunál dospěl k závěru, že se Komise nedopustila nesprávného právního posouzení, mohl by provést úplný přezkum výše pokuty v souladu s článkem 261 SFEU.
- 53 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Smlouva nestanoví jako samostatný procesní prostředek „soudní přezkum v plné jurisdikci“. Článek 261 SFEU totiž pouze stanoví, že nařízení přijatá na základě ustanovení Smluv mohou přiznat soudům Evropské unie pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci týkající se sankcí, které tato nařízení stanoví (usnesení ze dne 9. listopadu 2004, FNICGV v. Komise, T-252/03, EU:T:2004:326, bod 22).

- 54 Tuto pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci mohou kromě toho unijní soudy vykonávat pouze v rámci přezkumu aktů orgánů, a konkrétně v rámci přezkumu žaloby na neplatnost. Článek 261 SFEU totiž pouze rozšiřuje rozsah pravomocí unijního soudu v rámci žaloby upravené článkem 263 SFEU (viz usnesení ze dne 9. listopadu 2004, FNICGV v. Komise, T-252/03, EU:T:2004:326, bod 24 a 25).
- 55 Z toho důvodu žaloba směřující k tomu, aby unijní soud přezkoumal v plné jurisdikci rozhodnutí o uložení sankce, což je pravomoc přiznaná článkem 261 SFEU, avšak provedená v rámci článku 263 SFEU, nutně zahrnuje nebo obsahuje návrh na úplné nebo částečné zrušení tohoto rozhodnutí (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 9. listopadu 2004, FNICGV v. Komise, T-252/03, Sb. rozh., EU:T:2004:326, bod 25).
- 56 Teprve poté, co unijní soud ukončil přezkum legality rozhodnutí, které mu bylo předloženo, ve světle žalobních důvodů, které mu byly předloženy, jakož i důvodů, které případně uplatnil i bez návrhu, mu přísluší, pokud nezruší uvedené rozhodnutí v plném rozsahu, výkon soudního přezkumu v plné jurisdikci, aby jednak vyvodil důsledky ze svého závěru ohledně legality tohoto rozhodnutí a jednak na základě skutečností, které mu byly předloženy k přezkoumání (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 8. prosince 2011, KME Germany a další v. Komise, C-389/10 P, Sb. rozh., EU:C:2011:816, bod 131, a ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, Sb. rozh., EU:C:2014:2062, bod 213), rozhodl, zda je třeba, ke dni přijetí jeho rozhodnutí (rozsudky ze dne 11. července 2014, Esso a další v. Komise, T-540/08, Sb. rozh., EU:T:2014:630, bod 133; Sasol a další v. Komise, T- 541/08, Sb. rozh., EU:T:2014:628, bod 438, a RWE a RWE Dea v. Komise, T-543/08, Sb. rozh., EU:T:2014:627, bod 257), nahradit posouzení Komise svým posouzením, aby výše pokuty byla přiměřená.
- 57 Ačkoli žalobkyně předložily v projednávaném případě v žalobě pouze návrhová žádání směřující ke změně napadeného rozhodnutí a uvedly, že nenavrhují jeho zrušení, z jejich následných vysvětlení vyplývá, že se nebrání tomu, aby Tribunál překvalifikoval jejich návrhová žádání v souladu s judikaturou uvedenou v bodech 53 až 56 výše.
- 58 Je tedy třeba se domnívat, že projednávaná žaloba obsahuje jednak návrhová žádání směřující k částečnému zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise zamítla žádost žalobkyně podanou podle bodu 37 pokynů pro výpočet pokut o snížení pokuty, která jim byla uložena podle bodu 2 písm. d) napadeného rozhodnutí, a jednak návrhová žádání směřující ke změně tohoto rozhodnutí tak, aby Tribunál vyhověl této žádosti a snížil v důsledku toho uvedenou částku.

B. K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení rozhodnutí

[omissis]

1. K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady řádné správy a nesplnění povinnosti uvést odůvodnění

[omissis]

a) K první části vycházející z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění

[omissis]

1) K povinnosti Komise odůvodnit nezohlednění konkrétních okolností dané věci uplatněných žalobkyněmi

- 77 Co se týče argumentu žalobkyň, podle něhož Komise nesplnila povinnost uvést odůvodnění tím, že neuvedla v napadeném rozhodnutí, z jakých důvodů se neodchýlila na základě jejich žádosti a podle bodu 37 pokynů pro výpočet pokut od obecné metodiky stanovování pokut, je třeba uvést, jak vyplývá z judikatury uvedené v bodech 65 a 75 výše, že Komise nemá povinnost zdůraznit ve svém rozhodnutí všechny skutkové a právní okolnosti, které byly projednány ve správním řízení, jakož i ty, které při výpočtu výše uložené pokuty nezohlednila.
- 78 Je třeba navíc uvést, že použitelná právní úprava stanoví, že Komise se může odchýlit od použití obecné metodiky stanovování pokut pouze výjimečně ve dvou případech. Zaprvé podle bodu 35 pokynů pro výpočet pokut Komise může zohlednit při stanovení výše pokuty platební neschopnost podniku. V projednávaném případě je třeba připomenout, že na neformálním setkání dne 5. března 2015 Komise výslovně požádala žalobkyně, aby potvrdily, že neuplatňují svou neschopnost zaplatit pokutu podle bodu 35 pokynů pro výpočet pokut, a že žalobkyně potvrdily, že nepožadují použití tohoto postupu. Zadruhé podle bodu 37 pokynů pro výpočet pokut je stanoveno, že konkrétní okolnosti dané věci nebo nutnost dosáhnout v dané věci odrazujícího účinku mohou být důvodem k tomu, aby se Komise odchýlila od metodiky popsané v těchto pokynech.
- 79 Podle judikatury je však třeba mít za to, že diskreční pravomoc, kterou Komisi přiznávají pokyny pro výpočet pokut, nezahrnuje osvobození od povinnosti odůvodnit použití této výjimky. Komise totiž musí upřesnit konkrétní okolnosti dané věci nebo nutnost dosáhnout v dané věci konkrétního odrazujícího účinku, které použití této výjimky odůvodňují (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. února 2014, AC-Treuhand v. Komise, T-27/10, EU:T:2014:59, bod 306).
- 80 Zejména v případě, kdy se Komise na základě bodu 37 pokynů pro výpočet pokut rozhodne, že se odchýlí od obecné metodiky uvedené v těchto pokynech, kterými omezila svou posuzovací pravomoc, pokud jde o stanovení pokut, platí tyto požadavky odůvodnění o to výrazněji. V tomto ohledu je třeba připomenout ustálenou judikaturu, která uznala, že uvedené pokyny stanoví orientační pravidlo chování, podle něhož má být v praxi postupováno a od něhož se Komise může v konkrétním případě odchýlit pouze tehdy, uvede-li důvody, které jsou slučitelné se zásadou rovného zacházení. Toto odůvodnění musí být o to přesnější, neboť bod 37 pokynů pro výpočet pokut se omezuje na neurčitý odkaz na „konkrétní okolnosti dané věci“ a ponechává tak Komisi široký prostor pro uvážení za účelem výjimečného přizpůsobení základních částek pokut dotčených podniků. V takovém případě má totiž dodržení záruk poskytnutých unijním právním řádem ve správních řízeních, včetně povinnosti uvést odůvodnění, Komisi o to zásadnější význam (viz rozsudek ze dne 13. prosince 2016, Printeos a další v. Komise, T-95/15, EU:T:2016:722, bod 48 a citovaná judikatura).
- 81 Naproti tomu v projednávaném případě se Komise domnívala, že podmínka týkající se konkrétních okolností dané věci stanovená v bodě 37 pokynů pro výpočet pokut nebyla splněna, a rozhodla se tedy pro použití obecné metodiky stanovení pokuty uložené žalobkyním. Za těchto okolností a jak vyplývá z judikatury uvedené v bodech 65 a 75 výše, měla povinnost odůvodnit v napadeném rozhodnutí pouze metodiku použitou pro výpočet výše pokuty, a nikoli skutečnosti, které nezohlednila při uvedeném výpočtu, a zejména, z jakých důvodů nepoužila výjimku stanovenou v bodě 37 pokynů pro výpočet pokut. Jak již bylo připomenuto (viz bod 77 výše), Komise není povinna vyjádřit se ke všem argumentům, jichž se před ní dotčené osoby dovolávají. Stačí, aby uvedla skutkové okolnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci systematiky rozhodnutí.
- 82 Za těchto okolností je třeba zamítnout argumenty žalobkyň, podle nichž Komise nesplnila v napadeném rozhodnutí povinnost uvést odůvodnění, jelikož neodůvodnila v tomto rozhodnutí nepoužití výjimky stanovené v bodě 37 pokynů pro výpočet pokut v návaznosti na jejich žádost. První část prvního žalobního důvodu tedy musí být zamítnuta.

b) K druhé části vycházející z porušení zásady řádné správy

[omissis]

- 89 V projednávaném případě vyplývá ze spisu, že poradní výbor byl konzultován dvakrát, a to 5. a 15. října 2015 před přijetím napadeného rozhodnutí, a dále, že soubor dokumentů týkajících se projednávané věci byl předán členům uvedeného výboru podle čl. 14 odst. 3 nařízení č. 1/2003. Komise tvrdí, že v rámci těchto dokumentů předložila shrnutí spisu projednávané věci, její dopis shrnující skutkové okolnosti ze dne 3. června 2015, odpovědi na uvedený dopis společností dotčených pokutou, zejména odpověď žalobkyní ze dne 26. června 2015, návrh rozhodnutí s přílohami, souhrnnou tabulku pokut s podrobným přehledem způsobu, jakým byly vypočteny, oznámení námitek, jakož i odpovědi na toto oznámení námitek.
- 90 Zprv je třeba uvést, že poradní výbor byl informován o základních skutkových a právních okolnostech řízení, zejména o trhu, adresátech, námitkách, době trvání protiprávního jednání, metodice a výpočtu výše pokut, jakož i názorech adresátů uvedených v odpovědi na námítky vznesené Komisí, a tuto dokumentaci tedy lze považovat za součást „nejdůležitějších“ dokumentů ve smyslu čl. 14 odst. 3 nařízení č. 1/2003.
- 91 Zadruhé je třeba konstatovat, že článek 14 nařízení č. 1/2003 nevyžaduje, aby byly žádosti žalobkyní připojeny k této dokumentaci. Podle článku 14 odst. 3 nařízení č. 1/2003 se odeslání oznámení poradnímu výboru totiž uskuteční „spolu s vyličením případu, označením nejdůležitějších dokumentů a předběžným návrhem rozhodnutí“. Výraz „označení nejdůležitějších dokumentů“ přitom nemůže implikovat, že Komise musí předložit poradnímu výboru veškerou dokumentaci, kterou si mezi sebou dotčené společnosti vyměnily.
- 92 Zatřetí je třeba uvést, že Komise předložila poradnímu výboru dopis shrnující skutkové okolnosti ze dne 3. června 2015, jakož i odpověď žalobkyní na uvedený dopis ze dne 26. června 2015. Je tedy třeba uvést, že žalobkyně se mohly seznámit s nejdůležitějšími skutkovými okolnostmi, které Komise zohlední při výpočtu pokuty, jakož i předložit připomínky ke skutkovým okolnostem uvedeným Komisí. Tyto připomínky byly kromě toho předloženy poradnímu výboru.
- 93 Jelikož žalobkyně předložily první žádost žalobkyní o snížení pokuty z důvodu „konkrétních okolností dané věci“, které jsou jim vlastní ve smyslu bodu 37 pokynů pro výpočet pokut, dne 26. února 2015, tedy před shrnutím skutkového stavu zaslaným Komisí žalobkyním, nemohou Komisi vytýkat, že tyto informace nepředložila poradnímu výboru. I když Komise neuvedla tyto skutečnosti ve shrnutí skutkového stavu ani v označení nejdůležitějších dokumentů, žalobkyně mohly poukázat na význam, který tyto informace měly pro výpočet výše pokuty v jejich připomínkách ze dne 26. června 2015.
- 94 Kromě toho v rozsahu, v němž skutečnosti předložené žalobkyněmi v jejich druhé žádosti ze dne 14. září 2015 neobsahují podstatné změny ve srovnání s první žádostí, co se týče aktualizace již uvedených skutkových okolností, Komise, která neměla povinnost opětovně vyslechnout žalobkyně před přijetím napadeného rozhodnutí, nebyla rovněž povinna provést novou konzultaci s poradním výborem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. října 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, bod 118). Je však třeba podotknout, že Komise uskutečnila dne 18. září 2015 opětovně neformální setkání s žalobkyněmi, na němž měly možnost se vyjádřit k novým skutečnostem, a že následně dne 15. října 2015 byl znovu konzultován poradní výbor. Komise se však domnívala, že tyto skutečnosti nebyly rozhodující při výpočtu výše pokuty uložené žalobkyním, a proto o nich nebyl poradní výbor informován.

- 95 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise neporušila zásadu řádné správy, když nekonzultovala poradní výbor ohledně konkrétních okolností dané věci uvedených žalobkyněmi. Komise totiž postupovala ve správním řízení řádně, jelikož zaprvé vyslechla žalobkyně a přezkoumala jejich připomínky před tím, než poradní výbor vydal písemné stanovisko k návrhu rozhodnutí, a zadruhé předložila tomuto výboru nejdůležitější informace pro výpočet výše pokuty podle čl. 14 odst. 3 nařízení č. 1/2003.
- 96 Úvahy obdobné těm, které jsou uvedeny v bodech 89 až 95 výše, se použijí na argumenty žalobkyň ohledně konzultace sboru komisařů. V tomto ohledu vyplývá ze spisu, že před přijetím napadeného rozhodnutí byly nejdůležitější prvky návrhu rozhodnutí, a to tento návrh s přílohami, stanovisko poradního výboru a konečná zpráva úředníka pro slyšení, předloženy ke konečnému schválení sboru komisařů.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Hitachi-LG Data Storage, Inc. a Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. července 2019.

Podpisy.